

specifikace: K nároku žalobce na vrácení částky, která byla žalovanému původně žalobcem zaplacená jako záloha na cenu podle smlouvy o smlouvě budoucí o převodu podílu ve společnosti s ručením omezeným, když k zamýšlenému převodu podílu následně nedošlo, jsou věcně příslušné krajské soudy podle § 9 odst. 2 písm. e) o. s. ř.

§ 9 odst. 2 písm. e) o. s. ř.

Ncp 485/2020

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a soudců Mgr. Martina Řezníčka a JUDr. Aleše Šťastného v právní věci

žalobkyně: **Langmeier & Co., insolvenční správci v.o.s.**, IČO 07860498
sídlem Na Bělidle 997/15, 150 00 Praha 5
insolvenční správkyň dlužnice TRILOAD Invest s.r.o., IČO 02213974
sídlem Na Strži 1702/65, 140 00 Praha 4
zastoupená advokátkou Mgr. Janou Wulkanovou
sídlem U Mrázovky 2663/19, 150 00 Praha 5

proti
žalovanému: **I. O.**

o 3 000 000 Kč s příslušenstvím,

vedené u Okresního soudu Praha - východ pod sp. zn. 35 C 198/2020, o určení věcné příslušnosti,

takto:

I. K projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy.

II. Po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena k dalšímu řízení Krajskému soudu v Praze.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou doručenou Okresnímu soudu Praha - východ (dále jen „předkládající soud“) dne 12. 6. 2020 domáhala po žalovaném zaplacení celkově částky 3 045 000 Kč s (blíže specifikovaným) příslušenstvím. Usnesením ze dne 16. 6. 2020, č. j. 35 C 198/2020 - 10, předkládající soud vyloučil z tohoto řízení k samostatnému řízení dílčí žalobní požadavek žalobkyně na zaplacení částky 45 000 Kč s korespondujícím příslušenstvím, a proto současným předmětem tohoto řízení je pouze požadavek žalobkyně na zaplacení částky 3 000 000 Kč s příslušenstvím. Dílčí nárok, který je v současnosti předmětem tohoto řízení, žalobkyně uplatnila z pozice insolvenční správkyň dlužnice označené v záhlaví tohoto usnesení (dále jen „dlužnice“),

přičemž jej opřela o tvrzení, že dne 16. 10. 2017 uzavřela dlužnice se žalovaným smlouvu o smlouvě budoucí o převodu podílu ve společnosti POKROV s.r.o., IČO 28253701 (dále jen „Společnost“), na jejímž základě se měl žalovaný zavázat uzavřít s dlužnicí nejpozději do 31. 1. 2018 smlouvu o převodu podílu ve Společnosti, nicméně dne 7. 2. 2018 měl být mezi dlužnicí a žalovaným uzavřen dodatek č. 2 o zániku příslušné smlouvy o smlouvě budoucí o převodu podílu ve Společnosti (dále jen „Smlouva“), v němž se měl žalovaný zavázat do stanoveného termínu vrátit dlužnici zpět částku již poskytnutou podle Smlouvy, jež odpovídá právě nárokované částce jistiny.

2. Předkládající soud předložil věc Vrchnímu soudu v Praze (dále jen „nadřízený soud“) jako soudu nadřízenému k rozhodnutí podle § 104a odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), když podrobně argumentoval ve prospěch závěru, že k projednání a rozhodnutí věci je dána věcná příslušnost krajských soudů podle § 9 odst. 2 písm. e) o. s. ř.
3. Žalobkyně v rámci svého vyjádření k otázce věcné příslušnosti soudu odmítla, že by na projednávání spor dopadala rozhodnutí Nejvyššího soudu, na něž odkazoval předkládající soud v příslušné informativní výzvě, přičemž setrvala na svém stanovisku, že příslušným soudem je právě předkládající soud.
4. Žalovaný se k příslušné informativní výzvě soudu k otázce věcné příslušnosti nevyjádřil.
5. Podle § 11 odst. 1 věta první o. s. ř., řízení se koná u toho soudu, který je věcně a místně příslušný.
6. Podle § 11 odst. 1 věta druhá o. s. ř., pro určení věcné a místní příslušnosti jsou až do skončení řízení rozhodné okolnosti, které tu jsou v době jeho zahájení.
7. Podle § 9 odst. 1 o. s. ř., nestanoví-li zákon jinak, jsou k řízení v prvním stupni příslušné okresní soudy.
8. Podle § 9 odst. 2 písm. e) o. s. ř., krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně ve věcech vyplývajících z právních poměrů, které souvisejí se zakládáním obchodních korporací, ústavů, nadací a nadačních fondů, a ve sporech mezi obchodními korporacemi, jejich společníky nebo členy, jakož i mezi společníky nebo členy navzájem, vyplývají-li z účasti na obchodní korporaci.
9. Jak se podává z odstavce 1. odůvodnění, žalobkyně se v současnosti (tedy po vyloučení dílčího nároku na zaplacení částky 45 000 Kč s příslušenstvím k samostatnému řízení) v tomto řízení jako insolvenční správce dlužnice (u níž byl usnesením Městského soudu v Praze ze dne 26. 8. 2019, č. j. MSPH 77 INS 1346/2019-A-61, zjištěn úpadek a na jejíž majetek byl současně prohlášen konkurs) – tedy jako osoba s dispozičním oprávněním k majetkové podstatě dlužníka (§ 229 odst. 3 písm. c) zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon, ve znění pozdějších předpisů) - domáhá po žalovaném vydání částky, kterou měl žalovaný od dlužnice přijmout na podkladě Smlouvy.
10. Z dotčených článků Smlouvy, která byla připojena k žalobě, se podává, že částky 1 000 000 Kč a 2 000 000 Kč, které měly být podle žalobních tvrzení zaplacené podle čl. 4. 1. 1. a 4. 1. 2. Smlouvy a které ve svém souhrnu činí nárokovanou částku jistiny (tedy po vyloučení části žalobního požadavku k samostatnému řízení), měly představovat zálohou (§ 1807 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů) na kupní cenu podle (Smlouvou) zamýšlené (a následně již neuzavřené) vlastní (realizační) smlouvy o převodu podílu ve Společnosti ze žalovaného na dlužnici.
11. Standardní soudní praxe, jejímž výrazem je například rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 8. 2013, sp. zn. 28 Cdo 711/2013, je dlouhodobě sjednocena v názoru, že pokud se žalobce domáhá „vrácení zálohy (jakožto majetkového prospěchu získaného plněním z právního důvodu, který posléze odpadl)“, jež byla poskytnuta „na zamýšlenou koupi obchodního podílu

ve společnosti s ručením omezeným, je k projednání sporu bez ohledu na to, zda následně k uzavření smlouvy o převodu obchodního podílu došlo či nikoliv, v prvním stupni věcně příslušným krajský soud“. Přestože byl citovaný závěr přijat v poměrech procesní úpravy účinné před termínem 1. 1. 2014, je plně aplikovatelný i za současného znění § 9 odst. 2 písm. e) o. s. ř., když – jak konstatoval Nejvyšší soud v usnesení ze dne 15. 6. 2017, sp. zn. 29 Cdo 4825/2015 - „bez ohledu na to, že občanský soudní řád již výslovně mezi spory uvedenými v § 9 odst. 2 nevypočítává spory mezi společníky (členy) navzájem, jde-li o vztahy ze smluv, jimiž se převádí podíl v obchodní korporaci, patří tyto spory i po novele provedené zákonem č. 293/2013 Sb. do věcné příslušnosti krajských soudů“.

12. S ohledem na vše shora řečené dospěl nadřízený soud k závěru, že k projednání a rozhodnutí předmětného sporu jsou ve smyslu § 9 odst. 2 písm. e) o. s. ř. v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy, a proto rozhodl způsobem uvedeným pod bodem I. výroku tohoto usnesení (§ 104a odst. 2 poslední věta o. s. ř.).
13. Rozhodnutí pod bodem II. výroku tohoto usnesení podle § 104a odst. 6 část věty před středníkem o. s. ř. se opírá o skutečnost, že žalovaný měl mít, a to podle (v řízení dosud nezpochybněných) údajů uvedených v žalobě, v době zahájení řízení (§ 11 odst. 1 věta druhá o. s. ř., s přihlédnutím § 82 odst. 1 o. s. ř.) své bydliště (§ 84 a § 85 odst. 1 o. s. ř.) v obvodu působnosti Krajského soudu v Praze; tímto rozhodnutím však není dotčeno ustanovení § 105 o. s. ř. (§ 104a odst. 6 část věty za středníkem o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Praha 5. srpna 2020

JUDr. František Kučera
předseda senátu